

UVODNIK

Za nami je izredno bogato leto. Zaznamovala sta ga 10-letnica škofije in jubilejno leto usmiljenja, ki smo ga začeli z blagoslovom in slovesnim odprtjem svetih vrat, sklenili pa ga bomo s slovesnostma na Zaplazu 30. oktobra in v stolnici 20. novembra.

Na Zaplazu bomo hkrati blagoslovili restavriran veliki oltar, ki od postavitve še ni bil obnovljen. V tem letu se je zvrstilo veliko pastoralno bogatih dogodkov, predvsem svetoletnih shodov vseh 6 dekanij, na katerih je bil glede na njihovo velikost zelo lep obisk. Hvala vsem, ki ste se potrudili za pripravo in organizacijo shodov. Na njih je bilo zelo veliko spovedi. Upam, da smo solidno izpolnili željo in voljo papeža Frančiška, naj se »pustimo objeti Božjemu usmiljenju in se obvežemo, da bomo tudi mi usmiljeni z drugimi, kakor je oče z nami« (OU 14). Namen teh romanj v stolnico je bil, da ob 10-letnici škofije utrdimo vezi in pripadnost svoji škofiji. Vrh romanj je bilo zahvalno romanje v Rim.

Poseben blagoslov za škofijo je bil obisk kipa fatimske Marije, ki je romala po naši škofiji od 10. do 24. junija. Navzoča je bila tudi na našem glavnem slavu 10-letnice škofije 11. junija v športni dvorani Leona Štuklja, kateremu so dali nepozaben pečat velik obisk, številni škofje, orkester slovenske policije in petje združenih zborov. Bogu hvala za ta milostni dan. V imenu vseh župnij, ki jih je obiskala Marija romarica, smo v spomin in zahvalo podarili Marijinemu svetišču v Fatimi portret našega mučenca Alojzija Grozdeta. Slika je delo slikarja Tomaža Perka. V okvir portreta,

ki ga je izdelal Miha Legan iz Žužemberka, pa so vgrajene tudi mučenčeve relikvije. Njegova smrt je bila v nekem smislu povezana in zaznamovana s fatimsko zgodbo.

Zgodovinski pa je bil tudi dan posvečenja kar štirih novomašnikov na praznik državnosti, 25. junija. Novomašniki so pomladili naš škofijski duhovniški zbor. Tako smo po nekaj letih lahko izvedli kar nekaj personalnih menjav v škofiji, osvežili bodo pa tudi pastoralo. Samo upamo in verujemo lahko, da se tok duhovnih poklicev ne bo končal. Pravijo, da se mora ob lepih novih mašah roditi vsaj kakšen nov duhovni poklic, a prav v tem letu spet ne bomo imeli v prvem letniku nobenega bogoslovca. Ne smemo se uspavati. Pomnožiti moramo molitev za nove moške, kakor tudi ženske duhovne poklice. Bog povrni vsem duhovnikom in župnijskim sodelavcem ne le za trud ob raznih slovesnostih, ampak tudi in predvsem za redno dušnopastirsko delo v našem novomeškem Gospodovem vinogradu.

škof Andrej Glavan

PASTORALNI TEČAJ 2016

Duhovnik v spremenjenih okoliščinah

Ob dogodkih, ki se naglo vrstijo, naj spomnim, da gre za srečanje v Baragovem zavodu, ko nam je v prvem delu Blaž Jezeršek predstavil papeževo spodbudo Radost ljubezni, v drugem delu pa je Stanislav Slatinek o družinski pastoralni spregovoril kot pravnik.

Amoris laetitia nosi v zbirki Cerkveni dokumenti številko 152. Ni čudno, da ob toliki pogostnosti okrožnic duhovniki kakšno spregledamo. Te vsekakor ne smemo založiti! Naj bo kar na nočni omarici za sprotno branje. Papež odpira nov pogled na zakonsko in družinsko življenje, ki ga v tako pomembnih besedilih doslej nismo srečali. Ni mu odveč govoriti o vsakdanjih odnosih v družini brez pomaziljenih besed, domače, spoštljivo, nikoli banalno. Mislim, da gre v pastoralnem pogledu za soočenje dveh pristopov, ki ju bom skušal predstaviti z zgodbo iz življenja.

V mojem otroštvu smo še pasli krave. Med tem ko se je živina pasla, smo se pastirji običajno igrali pri ognju ali celo počeli neumnosti. Če je šla kakšna krava v škodo, si jo s palico zapodil nazaj in jo »na zalogo« bolj ali manj našeškal po stegnih. Potem si se vrnil in se igral, dokler se zgodba ni ponovila. Obstajal pa je še drug pastirski model, ki ga otroci nismo bili zmožni, pač pa so ga uporabljali pametni starejši ljudje. Pastir je bil med živino in jo opazoval, kako muli travo. Med njimi je bil skrivnosten prijateljski odnos in živali so se dobro počutile. Palica je služila bolj za oporo pastirju kakor za kazen živalim.

Papež meni, da se prvi model v pastoralni ne obnese, še najmanj v pastoralni družini. V skladu s svojim znamenitim izrekom, da mora pastir »dišati po ovcah«, nas vabi, da smo družinam po srcu in telesu blizu. »Celibat ne sme postati udobna samota, ki daje svobodo za neodvisno gibanje, menjavanje krajev in odločitev ...« (AL162). Kdor družino spremlja od blizu, zazna njene radosti pa tudi stiske in bo ravnal v skladu z zakonom ljubezni, kakor je opredeljena v Pavlovem pismu Korinčanom. Zakonci se na duhovnika, redovnika ali redovnico radi obrnejo, če v nas začutijo duhovnega človeka, ki zna poslušati, je sočuten, ne pridiga naučene teorije in ne maha s paragrafi. Papež tudi jasno poudari, da sta zakon in devištvo dva različna, vendar enakovredna izraza iste ljubezni. To zavedanje je osvežil 2. vatikanski koncil, v zgodovini pa se je žal izgubilo. Zato nimamo razglašanih svetniških zakoncev niti za litanije pri poročnem obredu. (Še Jožefa in Marije si ne upamo imenovati skupaj – Jožef je preprosto izpuščen.)

Skratka, papež želi, da v odnosu do družine zaveje evangelij, ne pa kakšne ideologije, ki si jih ustvarjamo ljudje, včasih celo posvečeni. Berimo *Amoris laetitia*, da vstopimo v njene duha. Šele takrat bomo razumeli, kaj hoče sveti oče.

Tone Gnidovec, župnik

JAGODE NAŠE PASTORALE

RADOST LJUBEZNI – PRILOŽNOST ZA RAST ZAKONCEV

»Cristifideles laici« smo dve leti z velikim zanimanjem, molitvijo, na trenutke pa tudi zaskrbljenostjo spremljali obe sinodi o družini, ki sta v letih 2014 in 2015 pripravljali pot apostolski spodbudi *Radost ljubezni* (*Amoris Laetitia*).

Na njima sta svoja stališča dokaj jasno izrazila dva »večna« tabora v Cerkvi – tisti, bolj »ta milosten« in tisti, bolj »ta pravilen«.

Osebnostno menim, da v apostolski spodbudi Radost ljubezni papež Frančišek mojstrsko izpostavi poglobitvene skrbi obeh taborov. Zelo dobro razčleni sedanje družbene razmere in opozori na nevarnosti sodobnega individualizma. Obenem navede še vse druge današnje zablode – od *homoseksualne* do *gender* ideologije (AL 56). Všeč mi je, da izrecno poudari, da je Cerkev še vedno doktrinalno in moralno zahtevna »institucija«, ki svojih verovanj in standardov ne namerava zniževati. Obenem pa jasno poudari, da »ne smemo misliti, da družine podpiramo samo, če vztrajamo na doktrinalnih, bioetičnih in moralnih vprašanjih, ampak tudi tako, če spodbujamo k odprtosti za milost« (AL 37).

Papež Frančišek je v spodbudi prav ponižno realen. Ponižnost njegovega realizma mu pomaga, da ne predstavlja »nekega preveč abstraktnega teološkega ideala o zakonu, tako rekoč skoraj umetno ustvarjenega, daleč od konkretnega stanja in od dejanskih možnosti družin, takšnih, kakršne so« (AL 36). Papežu ni odveč predstavljati povsem konkretnih predlogov, ki

se jih zaradi njihove navidezne preprostosti ne zdi smiselno niti omenjati, v praksi pa lahko pomenijo velike premike v življenju zakoncev. Predlaga npr., naj pari jutro vedno začnejo s poljubom in večer končajo z blagoslovom drug drugega (AL 226).

Zelo mi je všeč, da se skrbno varuje idealiziranja in idealizma. Idealizem namreč oddalji zakon od tega, kar je, »dinamična pot rasti in uresničevanja«. Družina je »bolnišnica«, kjer živijo ranjeni ljudje (AL 321). Papež razume konkretno dramo zakoncev. Razume stres vsakdanjega življenja, ki marsikoga pripelje do »nepravilnih primerov«.

Najbolj mi je všeč četrto poglavje. To je namreč prava, resnična, pozorna in natančna razlaga Pavlove hvalnice ljubezni. Rekli bi lahko, da gre za zbirko odlomkov ljubečega govora, ki pozorno in zelo stvarno opisuje človeško ljubezen. Jasno npr. pravi, da ljubezen ni zgolj čustvo, pač pa je zavestna želja po dobrem drugega. Vsaj ta del bi morali prebrati vsi zakonci in še posebej vsi tisti, ki se pripravljajo na poroko!

Vendar pa se, kljub temu da jasno predstavi »ideal« evangelija in moči Božje ljubezni, ki mu moramo slediti in ga ne zvodeneti, obenem

zaveda, da mu moramo slediti s »postopno poglobitvijo evangeljskih zahtev« (AL 38).

To torej nikakor ne pomeni zniževanja »standardov«, pomeni pa, da moramo ljudi sprejemati tam, kjer so! Torej tudi v »nepravilnih primerih« (AL 325). In to zavedanje o zakonu postopne rasti in sprejemanju ljudi tam, kjer so, moramo prenesti v svoje vsakdanje krščansko življenje. Pri tem odprtem sprejemanju moramo veliko dela opraviti tudi krščanski laiki.

Ker pa imamo – skupaj s papežem Franciškom – te ljudi radi, jih ne smemo pustiti tam, kjer jih najdemo. Družina je povabljen, da postane vedno bolj »glavni subjekt« in ne več zgolj »objekt« družinske pastorale in evangelizacije, ker daje »veselo pričevanje zakoncev in družin kot domače cerkve« (AD 200).

Da pa bi lahko družina to postala, je treba oblikovati vest zakoncev, ne pa jo zgolj nadomeščati (AL 37).

Tudi pri *Družini in Življenju* se trudimo, da bi zakonce srečevali tam, kjer so, jih vzgajali v procesu duhovne rasti in učenčevstva, da bi se skupaj vedno bolj posvečevali v ustvarjalnem in rodovitnem odnosu, ki se mora potem tako pokazati tudi v širši družbi. Pri tem nam bo v veliko pomoč apostolska spodbuda Radost ljubezni, ki jo bomo zaradi njene preroške jasnosti z veseljem vključili v svoja gradiva za zakonske skupine in seminarje. Ko torej mož in žena najprej vsak zase stopata na pot duhovne rasti in zorenja, lahko postaneta vedno bolj dejavna »izvajalca« evangelizacije v svojem okolju. Le tako bo Cerkev tudi v prihodnje ostala odprta navzven. In tudi to je eno bistvenih sporočil *Amoris Laetitia*.

Benjamin Šiter, odgovorni za zakonske skupine pri Družini in Življenju

RAZMIŠLJANJE LAIŠKE KATEHISTINJE OB PASTORALNEM TEČAJU

V škofiji Novo mesto vsako leto ob začetku pastoralnega leta pripravijo pastoralni tečaj. Nanj so povabljeni duhovniki – pastirji Cerkve, redovnice ter laiški katehisti in katehistinje pa tudi drugi sodelavci iz župnij.

Tema je običajno aktualna. Letos je bila namenjena družini. Posinodalna apostolska spodbuda o ljubezni v družini »Amoris laetitia« je sad obeh sinod o družini, ki ju je sklical papež Francisek leta 2014 in 2015.

Dr. Blaž Jezeršek in dr. Stanislav Slatinek sta posredovala vsebino spodbude o ljubezni v družini. Kako sprejemati družine, družino jemati, kakršna je, ji pomagati živeti Božjo pedagogiko, kako živeti lepoto ljubezni po 1 Kor 13,4-8. Vemo, da je družinska tematika zelo zapletena. Biblija je posejana z družinami, rodovi, zgodbami ljubezni pa tudi z družinskimi krizami. Družina ni nekak ideal, ampak se že od vsega začetka sooča z grehom, težavami, bolečino in veseljem, ki gre skozi življenje do večnosti.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Danes, ko je družina v težkem položaju, išče izhod iz težav v materialnem svetu. Pri tem pozablja na Boga in se od njega oddaljuje. Pastirji Cerkve želijo družinam pomagati. Težava je v tem, da družine iščejo izhod iz krize po raznih institucijah, pozabljajo pa na Cerkev, pastirje Cerkve, ki bi jim približali Boga, jim pokazali pot odpuščanja in ljubezni.

Kljub vsemu želja po družini ostaja živa predvsem med mladimi. Ta želja krepi Cerkev. Poglejmo samo srečanja mladih v Stični. Množica mladih, ki se veseli življenja, slavi, časti in hvali Boga, mu izroča svoje življenje vsako leto, pa ne samo vsako leto, ampak vsak dan živi za Boga in z Bogom.

Pastoralni tečaj je bil namenjen predvsem duhovnikom – pastirjem Cerkve, a je prav,

da se s to tematiko srečamo tudi katehistinje in katehisti, saj so taka predavanja poglobljena, strnjena, napotek za razmišljanje in tudi za poglobitev osebne vere.

Kaj pa katehistinje in katehisti lahko storimo za družine, za veroučence in starše? Predvsem to, da jih imamo radi. Jim povemo, da jih ima Bog neizmerno rad, da je Bog Ljubezen, da je Jezus njihov prijatelj, jih razveseljujemo in vodimo k Jezusu. Katehezo opravljamo na kolenih in kličemo Božji blagoslov na otroke in starše, da bi živeli v Božji ljubezni.

Ana Retelj, laiška katehistinja

ŠKOFIJA NOVO MESTO

MOJA IZKUŠNJA LETA USMILJENJA

Že kot učenca osnovne šole so me navadili (potem ko prejel prvo sveto obhajilo), da sem na dan vernih duš molil za odpustek in ga daroval za verne duše, šel s pokopališča, se vrnil in molil za drugega pokojnika. Vedel sem, da moram najprej k spovedi, zmoliti naloženo pokoro, prejeti obhajilo, potem zaprositi za popolni odpustek, povedati, komu je namenjen, ter zmoliti očenaš in vero.

Tudi na porcijunkulo, 2. avgusta, sem tako dobil popolni odpustek.

Med drugim svetim letom, ki ga je razglasil papež sv. Janez Pavel II. leta 2000, sem bil že upokojen in sem sam razpolagal s seboj. Po vsakem svetem obhajilu sem zmolil očenaš, vero, zaprosil za popolni odpustek in ga daroval za verne duše.

Tudi v tem svetem letu usmiljenja delam tako, le da dodam posebno molitev, ki jo je papež Frančišek zložil nalašč za to sveto leto. Poleg te papeževe molitve je v zloženki še vrsta vzklikov k Božjemu usmiljenju (Dnevnik sv. Favstine Kovalske, št. 949, 950), ki so namenjeni molitvam vernikov za popolni odpustek.

V Družini iz leta 2001 je nekaj odlomkov iz Favstininega dnevnika, ko še ni bil ves preveden. Primerni so za molitev, ko prosimo za popolni odpustek. Taka je Jezusova razlaga Njegovega usmiljenja (št. 1485). Pri tem Jezus omenja »Posodo

zaupanja«. To je Njegova podoba po vstajenju. Z desno roko blagoslavlja, levo pa drži pri srčni rani, iz katere se izlivata curek krvi in curek vode. Favstini jo je pokazal, ona jo je dala naslikati slikarju. Original visi v cerkvi v Krakovu. Po njej so narejene podobice. Stilizirana »Posoda zaupanja« je v vežici pri svetih vratih novomeške stolnice. Pod njo je molitev k Usmiljenemu Jezusu, ki je prirejena Jezusovi razlagi Njegovega usmiljenja. Dodana je papeževa molitev in vzkliki zaupanja v Božje usmiljenje. Tako je vernikom, ki vstopajo skozi sveta vrata v našo stolnico, omogočeno, da že v cerkvi, po prejetem svetem obhajilu zmolijo molitve in vzklike, ko prosijo za popolni odpustek.

Skrbno sem se pripravljal in redno udeleževal svetoletnih romanj (dekanijskih v postnem času in rednih na prve sobote) v stolnico, ko smo v procesiji, med katero smo molili vzklike k Božjemu usmiljenju, prestopili prag svetoletnih vrat. Bogu in papežu Frančisku sem hvaležen za sveto leto usmiljenja in vse milosti, ki sem jih prejel in iz katerih živim.

*Dušan Stanislav Modic,
Novo mesto*

JAGODE NAŠE PASTORALE

Po zapisu iz Dnevnika sv. Favstine Kovalske (št. 1485) je nastala naslednja molitev
Usmiljeni Jezus, po vzoru Jezusovih besed s. Favstini.

Usmiljeni Jezus, Vate zaupam.

*Tvoje usmiljenje je večje kakor moja beda
in beda vsega sveta.*

Kdo je izmeril Tvojo dobroto?

*Zame si se spustil iz nebes na zemljo,
zame si se dal pribiti na križ,
zame si dovolil s sulico odpreti svoje*

*Presveto Srce in mi odprl
studenec usmiljenja.*

Prihajam, da bi črpal s Posodo zaupanja milost iz tega izvira.

Ponižnega srca nikoli ne zavračaš.

*Naj moja beda utone v globinah
Tvojega usmiljenja. Nočem se
prerekati s Teboj zaradi svoje bede.*

*Hočem Te razveseliti in Ti izročiti
vse svoje stiske in vso svojo bedo,
Ti pa me napolni z zakladi svoje milosti.*

Usmiljeni Jezus, Vate zaupam.

ŠKOFIJSKI PASTORALNI SVET, KAKŠEN NAMEN IMA IN KDO GA SESTAVLJA

V mesecu septembru je gospod škof podpisal nova imenovanja za škofijski pastoralni svet (ŠPS), in sicer za dobo petih let (2016–2021). Zato je zelo primerno, da tokrat spregovorimo o poslanstvu ŠPS, predstavimo imena članov ter njihovo odgovornost znotraj ŠPS in v naši krajevni Cerkvi (škofiji).

Poslanstvo ŠPS opredelijo dokumenti drugega vatikanskega koncila, Zakonik cerkvenega prava, Katekizem katoliške Cerkve, Sklepni dokument Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem pa tudi slovenski pastoralni načrt (PIP).

Tako je ŠPS opredeljen kot »škofovo posvetovalno, študijsko in delovno telo za področje pastoralne dejavnosti na teritoriju škofije« (kan. 511–514), ki proučuje, spodbuja in usklajuje pastoralno delovanje na področju oznanjevanja (evangelizacija, kateheza, kultura, mediji ipd.), bogoslužja (zakramenti, zakramentali, ljudske pobožnosti, bogoslužni sodelavci, cerkvena glasba), diakonije (Škofijska Karitas, pastora bolnih, starejših, odvisnikov, zapornikov ipd.) oblikovanja občestev (občestva v škofiji, dekanijah in župnijah).

Člani ŠPS predstavljajo celotno Božje ljudstvo v škofiji, zato so v njem predstavniki škofijskih duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov različnih generacij. »Člane ŠPS po posvetovanju s tajnikom imenuje škof« (Statut ŠPS, 7. čl.).

ŠPS deluje v obliki tajništva, ki ga poleg tajnika ŠPS sestavljajo še voditelji komisij za oznanjevanje, bogoslužje in karitativno dejavnost, voditelj odbora za župnijske pastoralne svete

(ŽPS) ter voditelj Pastoralne službe (PS), in v obliki plenuma, ki pa ga poleg članov tajništva sestavljajo še voditelji odborov za mladino (ŠOM), za družino (ŠOD), po en vernik laik iz vsake dekanije, po en predstavnik redovnikov, redovnic, dekanov, duhovniškega sveta, kaplanov in člani, ki jih po svoji presoji imenuje škof, ki ŠPS tudi predseduje. Poglejmo, kdo sestavlja ŠPS v mandatu 2016–2021.

Voditelji škofijskih komisij: voditelj liturgične komisije je g. Primož Bertalančič, oznanjevalne g. Jože Pibernik in komisije za karitativno dejavnost g. Ciril Murn.

Voditelji odborov: voditelj škofijskega odbora za ŽPS je g. Tadej Kersnič, škofijskega odbora za mladino g. Štefan Hosta, škofijskega odbora za družino g. Jože Miklavčič in škofijskega katehetskega odbora g. mag. Janez Žakelj.

Predstavniki dekanij: predstavnik dekanije Novo mesto je Tomaž Hrastar, dekanije Trebnje Lado Stopar, predstavnica dekanije Kočevje je Marija Mrhar, dekanije Leskovec Renata Martinčič, dekanije Žužemberk dr. Branka Ožek in dekanije Črnomelj Irena Brula.

Predstavniki redovnikov je p. Marko Novak OFM, **predstavnica redovnic** pa s. Barbara Šelih HKL.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Člani po službi: voditelj pastoralne službe je prelat Božidar Metelko, tajnik duhovniškega sveta g. Anton Gnidovec in predstavnik zbora dekanov g. Jože Milčinovič.

Tajnik ŠPS sem avtor tega članka (Silvester Fabijan).

Dobro je, da smo seznanjeni tudi s člani posameznih komisij in odborov, da bi se laže obrnili nanje, ko imamo vprašanja ali predloge s posameznih pastoralnih področij.

Člani škofijske liturgične komisije: g. Primož Bertalanič, voditelj komisije; g. Boštjan Gorišek, referent za ministrante, predstavnik dekanije Leskovec; g. Dejan Pavlin, referent za krasilke, čistilke in zakristane; g. Roman Ivanetič, referent za izredne delivce obhajila; g. mag. Tomaž Maras, referent za bralce Božje besede, predstavnik dekanije Novo mesto;

g. Matej Gnidovec, predstavnik dekanije Kočevje; g. Jože Pibernik, predstavnik dekanije

Trebnje; g. Miloš Košir, predstavnik dekanije Žužemberk; dekanija Črnomelj še ni

imenovala predstavnika.

Člani škofijske komisije za oznanjevanje: g. Jože Pibernik, voditelj komisije; g. Robert Hladnik, odbor za katehumene; g. Štefan Hosta, ŠOM; g. Jože Miklavčič, ŠOD; Janko Jožef Pirc, odbor za medije; Jože Pucihar, odbor za gibanja in skupnosti; p. Tomaž Hočevcar OFM, odbor za versko izobraževanje odraslih; g. Matej Gnidovec, odbor za misijone; g. mag. Janez Žakelj, odbor za katehezo.

Člani škofijske komisije za karitativno dejavnost: g. Ciril Murn, voditelj in Škofijska Karitas; Toni Kovačič, Krščansko bratstvo bolnikov in invalidov; p. Marko Novak, pastora bolnikov ter Vera in luč, predstavnik

dekanije Novo mesto; g. Jože Pavlakovič, pastora odvisnikov; g. Ludvik Žagar, pastora v domovih za starejše, predstavnik dekanije Leskovec; g. Andrej Pažur, predstavnik dekanije Kočevje; g. Marko Japelj, predstavnik dekanije Trebnje; g. Janez Jeromen, predstavnik dekanije Žužemberk. Dekanija Črnomelj še ni določila predstavnika.

Člani škofijskega odbora za družino (duhovnik in predstavnik zakoncev): g. Jože Miklavčič, voditelj; dekanija Kočevje: g. Damijan Štih in Vanda Zadnik; dekanija Leskovec: g. Jože Miklavčič in Marija Halas; dekanija Novo mesto: g. Jože Mrvar in Marko Hrovat; dekanija Trebnje: g. Jakob Trček SDB in Tone Krnc; dekanija Žužemberk: g. Marko Burger in Danijela Perko. Dekanija Črnomelj še ni imenovala predstavnikov.

Člani škofijskega odbora za katehezo: g. mag. Janez Žakelj, voditelj; g. Robert Hladnik, odbor za katehumene; s. Marjeta Fajdiga, predstavnica katehistinj redovnic; Alenka Žabkar, predstavnica katehistinj in katehistov laikov; s. mag. Brigita Zelič HMP, voditeljica SKK Novo mesto in KPŠ Novo mesto.

Vsi, ki smo člani ŠPS in nosimo breme odgovornosti za posamezna področja, se priporočamo v molitev in hkrati prosimo za predloge, mnenja ter spodbude, da bi po Božji volji usmerjali pastoralo v naši krajevni Cerkvi, prepoznavali znamenja časa in izpolnjevali upravičena pričakovanja vernikov.

Silvester Fabijan, tajnik ŠPS

DIVAN ZAMENJATI ZA PAR ČEVLJEV

Ob rob letošnjim duhovniških dnevom

Župnik ugledne mestne župnije je zapisal, da se »pri duhovnikih (po desetih letih tega izobraževanja) čuti neka distanca do duhovniški dni DD in je potrebno več inovativnosti ter bolj zveneča imena predavateljev«. Odgovor na ta zapis je dal pomemben cerkveni dostojanstvenik. Dejal je, da »to ne bi smel biti motiv za udeležence, ampak naj bi se duhovniki udeleževali DD iz globljih – duhovno-poklicnih nagibov«. Zakaj nekatere dušne pastirje težko priključimo iz »mišje luknje« na DD pa tudi na razne tečaje in srečanja? So razlogi druge?

Udeležba na DD zahteva tudi napor, ker, kot pravi papež Frančišek, je potrebno »*divan zamenjati za par čevljev*«. Na svetovnem srečanju mladih v Krakovu je dejal: »Jezus ni Gospod 'komforta', varnosti, udobja. Da bi hodili za Jezusom, je potrebno imeti določeno količino poguma, potrebno se je odločiti in *divan zamenjati za par čevljev*, ki ti pomagajo hoditi po poteh, ki si jih nisi nikoli predstavljal, po poteh, ki lahko odprejo nova obzorja ... To pa ni vedno lahko ...« Narediti ta korak, preboj in se udeležiti permanentnega oblikovanja, je morda za marsikoga težko. Toda ...

Verjetno se premalo ali sploh ne zavedamo, da smo na začetku 3. tisočletja pastoralni delavci postavljeni pred tektonske premike

in izzive v pastoralni. To lahko začutimo ob branju apostolske spodbude *Amoris laetitia* (AL) – Radost ljubezni. Ta zahteva velik premik v naših glavah.

Dokument AL pred škofe, duhovnike in laike postavlja drugačno logiko, kot smo je bili vajeni. Naj vam predstavim nekaj misli in izzivov, ki jih je napisal v svojem referatu za pastoralno konferenco ob AL župnik dr. Alfons Žibert:

- Logiko pastoralnega usmiljenja (AL 291, 307, 310) v nasprotju z logiko kanonskega prava.
- Logiko »od spodaj« v nasprotju z logiko »od zgoraj«.
- Logiko postopnosti, možnosti za spremembo (AL 296, 303, 308) v nasprotju z logiko statičnosti.
- Logiko subsidiarnosti v nasprotju z logiko centralizma in navodil (AL 303).
- Logiko vključevanja (AL 298, 312) v nasprotju z logiko izključevanja.
- Logiko spremljanja (AL 300) v nasprotju z logiko uradništva.

»Od škofov in duhovnikov papež pričakuje, da bi imeli pastoralni občutek/modrost:

JAGODE NAŠE PASTORALE

ko ne čakamo le navodil, v strahu, da ja ne bomo naredili kaj narobe. Pričakuje pogum in samozavest, osebno zrelost (glede osebne zrelosti duhovnikov tudi ni navodil, tu se računa na škofovo zdravo presojo), da tvegamo, evangelijsko tvegamo, v smislu zgoraj naštete logike; torej ne kar povprek, temveč po poti razločevanja, postopnosti in osebnega spremljanja.

Škof in duhovnik v luči dokumenta AL ne dišita po pisarniškem parfumu, ampak imata vonj po ovcah. Čutita in vesta za probleme ljudi v konkretnem življenju. S tem tvegata, da ne bosta deležna najbolj prijetnih vonjav. Tvegata, da se zamažeta s cestnim blatom. Dokument tako presenetljivo ne govori samo o zakonu in družini, pač pa nam nastavlja ogledalo: Kdo smo kot duhovniki (škofje)? Pisarniški uradniki in cerkveni sodniki z izbranimi vonjavami ali pastirji, ki jim je za ovce mar in tudi imamo vonj po ovcah?

Verjetno nam je bliže, da smo uradniki, delamo sezname opravil in dejavnosti, delamo kljukice ter po navodilih presojo, komu bomo dali kakšno potrdilo in komu ne, kot pa spoštljivo in potrpežljivo spremljati svoje

vernike v njihovem resničnem življenju in pri njihovi postopni osebni in duhovni rasti ...

Papež Frančišek nas v AL vabi k pastoralni občutkom, s srcem, 'od znotraj'. K odgovornosti in zreli presoji. Ko ob vseh navodilih ne izgubimo občutka za logiko Božjega usmiljenja, za logiko milosti, postopnosti, rasti in možnih sprememb ...

Kmalu za tem, ko je bil sedanji papež Frančišek Bergoglio imenovan za nadškofa v Buenos Airesu v Argentini, je dal svojim duhovnikom naslednje navodilo: 'Fantje, ne hodite me spraševati, ali smete delati tako ali drugače. Resno in odgovorno naredite, kar menite, da je prav. Če se boste zmotili, se bomo potem pogovorili. Rajše vidim, da se motite, kakor da iz strahu ničesar ne ukrenete.' Zdi se mi, da je AL napisana v tem duhu.«

O teh različnih izzivih v pastoralni odraslih in mladih, pred katerimi stoji Cerkev in z njo tudi mi duhovniki, bomo poslušali in se pogovarjali na prihodnjih DD v Strunjanu. O programu in naslovih predavanj si lahko preberete v naslednjem prispevku.

Božidar Metelko

JUBILEJNI DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU 2016

Letos se bomo duhovniki novomeške škofije že desetič zbrali na DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD) – seminarju za duhovnike v **Strunjanu od 13. do 16. novembra**. Kakor vam je znano, so DD namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. *Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna, drugim duhovnikom pa se zelo priporoča* (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Skupni naslov DD za letošnje leto **FRANČIŠEK, POPRAVI MOJO**

CERKEV ni povezan samo z letom »Božjega usmiljenja«, ampak sploh z novo usmeritvijo sedanjega svetega očeta in Cerkve. Pri DD ne gre zgolj za izobraževanje, temveč tudi za oblikovanje naše duhovniške osebnosti. Tisti, ki berejo apostolsko spodbudo »Amoris Laetitia« in so pred tem prebrali cerkveni dokument Veselje evangelija (CD 140), so lahko začutili ne samo duhovni utrip sedanjega papeža, ampak novo usmeritev – nov način oznanjevanja današnjemu kristjanu. S tem načinom stopamo v enaindvajseto stoletje, ki bo zaznamovano z »logiko pastoralnega usmiljenja in s pastoralno tveganja«. Gre za neke vrste »prelom« s sedanjo prakso in pristopom do ljudi.

JAGODE NAŠE PASTORALE

PROGRAM DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU:

13. novembra:

ob 20.00 kulturni program: Janko Krištof, **Njegovo obličje**, monoigra

14. novembra:

Cerkev pred izzivi – danes in jutri, msgr. mag. Alojz Cvikl, mariborski nadškof;

Intelektualec pred ogledalom Cerkve, prof. Jože Kurinčič

15. novembra:

Okrogla miza o mladinski pastoralni: mag. Tone Česen, MOM, **Težave in izzivi dela z mladimi**, Boštjan Jamnik, SDB, **Oratorijski animatorji**, in Miha Ivanetič ter Martina Rupčič, voditeljka skavtov, **Kaj skavti pričakujejo od duhovnika?**;

Zakonca Silvestra in Tadej Sadar, **Amoris Letitiae v naših zakonih in družinah**

16. novembra:

Vizija Cerkve papeža Frančiška, prof. dr. Tonči Matulić, dekan TEOF, Zagreb;

Kljub pastoralnemu delu in katehezi, ki jo imate na župnijah, vam udeležbo na teh dnevih zelo priporočamo. Prosim, da se čim prej prijavite, vsaj do 30. oktobra, da vemo, koliko sob rezervirati.

Božidar Metelko, voditelj Komisije za izobraževanje duhovnikov

MINISTRANT – JEZUSOV POMOČNIK

Po maši molimo skupaj z ministranti molitev in končamo z besedami »... hvala, da sem lahko tvoj ministrant. Amen.« Takrat me naši šentjernejski ministranti radi opomnijo, da jaz nisem ministrant, ampak duhovnik. Povem jim, da beseda ministrant pomeni streči, služiti. Ministrant je torej tisti, ki hoče z navdušenjem in prizadevnostjo služiti pri Jezusovem oltarju, biti njegov pomočnik in prijatelj.

Življenje mladega kristjana in še bolj ministranta lahko opišemo kot življenjsko potovanje v Jezusovem spremstvu. On nam podarja moč, da lahko skupaj hodimo naprej in s tem dosegamo svoje cilje. V službi oltarju je to še posebej doživeto in lepo. Zaupanje v Jezusa, ki se mu lahko pri sveti maši in v zakramentih tako zelo približamo, nam pomaga, da v težkih trenutkih ne ostanemo zaprti v sebi in »svoji« veri. Mladi, ki so tako blizu oltarju, so pozvani, da svoje življenje, svoje težave in končno tudi veselje ob odrešenju po Božjem

usmiljenju delijo z drugimi. Papež Francišek je ob nekem srečanju z ministranti dejal: »Ne pozabite tega: vedno je Bog tisti, ki naredi prvi korak v našem življenju. Prerok Izaija odkrije, da se Bog približa prvi; zaveda se, da Božje delovanje ni onemogočeno zaradi njegovih nepopolnosti; da ga le Božja naklonjenost usposablja za poslanstvo ter ga preoblikuje v popolnoma novo osebo, ki tako zmore odgovoriti na njegov klic in reči: 'Tukaj sem, pošlji mene!' (Iz 6,8).« Sveti oče je ministrante in ministrantke tudi spomnil, da so oni na

JAGODE NAŠE PASTORALE

boljšem kot prerok Izaija, saj v evharistiji in drugih zakramentih izkusijo globoko Jezusovo bližino, blagost in učinkovitost njegove navzočnosti.

Biti ministrant je torej velik privilegij, lahko bi rekli, da je prvi poklic ministranta, da s svojimi sošolci, prijatelji in domačimi deli veselje nad tem, da smo izbrani in odrešeni po Božjem usmiljenju; poklicani, da pričujemo, da more vera dati novo smer hoji za Jezusom; da osvobaja in utrjuje ter tako pripravlja za poslanstvo. Ministrant je Jezusov prijatelj in ko pristopi k drugim, postaja misijonar!

Služba oltarju je služba duhovnika, ministrantov, bralcev beril, pevcev, pritkovalcev, krasilcev in vseh drugih sodelavcev, okronana s pogovorom z Jezusom v vsakdanji molitvi, prebiranju Božje besede in prejemanju obhajila. Bolj ko dajemo prostor tem razsežnostim v svojem življenju, lažje bomo pristopili k bližnjemu in mu podarili to, kar smo prejeli.

Ministrant je tako po Jezusovem zgledu dober in zvest prijatelj. In ko vabimo mlade fante in tudi dekleta v ministrantsko službo, recimo: »Če Bog koga kliče, da bi postal ministrant in mu služil pri njegovem oltarju, naj mu odgovori z vso ljubeznijo svojega srca.«

Pomembno pa je, da ne ostanemo le pri besedah in razmišljanju. Zato vabim vse župnike in ostale, ki skrbite za vzgojo ministrantov, da jih spodbudite in podprete pri nekaterih

skupnih dejavnostih, ki bodo organizirane tako na škofijski ravni, kot tudi po dekanijah.

Dogodki za ministrante v tem letu:

Adventna duhovna obnova za konec tedna od 25. 11. do 27. 11. v Domu sv. Marjete (Šmarjeta), vodi g. Andrej Golčnik.

Decembrski filmski večer v soboto, 10. 12., v dvorani župnišča v Šentjerneju.

Podrobnejše informacije boste duhovniki prejeli v naslednjih dneh preko pastoralne službe Škofije Novo mesto.

Boštjan Gorišek, referent za ministrante

100. OBLETNICA POSVETITVE CERKVE NA ZAPLAZU

Čeprav je božja pot na Zaplazu svojo prvo stavbo dobila že v letu 1800, je bila skromna kapelica kmalu podrta. Seveda to ni ustavilo romarjev, ki so z veliko vero in zaupanjem hodili na zaplaški hrib, da bi se Mariji priporočali v svojih stiskah in težavah.

Sprva so kraj podrte kapelice označili s križem, pozneje pa spet postavili kapelico, ki je prav tako kot prva doživela usodo jožefinskih reform. Ni znano, kolikokrat se je zgodba ponovila, zapisi pa jasno pričajo o dejstvu, da je celo ljubljanski knezoškof Anton Alojzij Wolf leta 1839 nasprotoval pobožnostim na Zaplazu. Jožefinska ideologija se namreč ni razširila le med svetno, temveč tudi med cerkveno gosposko. France Prešeren v pesmi *Šmarna gora* po dantejevsko opisuje usodo teh, ki so se oprijeli take miselnosti:

*»Mi v duhovskem oblačili
smo sejali seme zmot,
slepci smo ljudem branili
sèm na sveto božjo pot.
Zavolj' tega iz vic hod' mo,
žalostne proces' je vod' mo
roženkranc in litanije
môlit, hvalo pet Marije.«*

Kljub temu je leta 1845 omenjeni knezoškof obiskal Čatež, da bi posvetil povečano župnijsko cerkev. Tedaj se je podrobneje pozanimal, kaj in kako se dogaja na Zaplazu, ter spoznal svojo zmoto. Župniku Matiju Košaku je naročil, naj sezida romarsko cerkev. Župnik

se je takoj lotil dela in v treh letih je bila cerkev dokončana. A romarjev je bilo veliko, cerkev pa pretesna. Župnik Jože Gregorič se je leta 1866 odločil, da jo bo povečal. Dolgo jo je prezidaval in popravljaj, a pri tem ni imel srečne roke. Cerkvica je bila dolga trideset metrov, visoka pa le štiri. Temelji niso bili globoki, slogovno je bila raznolika. Prav v tem obdobju je cerkev dobila dva nizka zvonika na vzhodni strani (za prezbiterijem). V takem stanju je počakala do leta 1906, ko se je župnik Hinko Povše lotil temeljite prenove.

Stoti obletnici naproti

Župnik Povše je takoj po svojem prihodu leta 1902 zastavil delo tako, da je najprej odkupil od okoliških kmetov zemljo za pot, ki pelje na Zaplaz, in naročil, naj lomijo in klešejo kamen ter pripravijo drugo potrebno gradivo. Po štirih letih skrbnih priprav so na kresno nedeljo leta 1906 začeli podirati cerkveno ladjo. Od stare cerkve so sprva ohranili le prezbiterij. Po načrtih Rudolfa Trea so začeli graditi novo, mogočno cerkveno ladjo in v prvem letu prišli do strehe, naslednje leto pa jo tudi že pokrili. Nato so povišali še prezbiterij in naredili velik pevski kor. Ker je bil glavni oltar stare cerkve premajhen za povečani prezbiterij, so oltar v celoti prenesli v stransko (Marijino) kapelo. Cerkev je torej potrebovala nov glavni

JAGODE NAŠE PASTORALE

Obnova glavnega oltarja, september 2016

oltar, ki bi ustrezal mogočnosti nove cerkve. Župnik Franc Avsec, oče konservatorstva na Slovenskem, ki je tedaj služboval v Podkumu, je narisal nekaj skic. Na podlagi teh skic so naredili nov oltar, Marijin kip in podobe angelov pa so izdelek iz tirolskega Grödna (Val Gardena). Zidanje je sicer ovirala prva svetovna vojna, a leta 1917 je bila že toliko dokončana, da jo je 14. oktobra posvetil knezoškof Anton Bonaventura Jeglič. Šele leta 1926 je bila cerkev popolnoma dograjena, ko so nad pročeljem postavili zvonika.

Celotna gradnja je torej trajala dvajset let, in v tem času se je župnik boril s kroničnim

pomanjkanjem denarja. Da bi zmanjšal stroške, je g. Hinko Povše pridobil dovoljenje, da sme izdelovati betonsko strešno opeko. Še danes ljudje pripovedujejo, kako so naredili človeško verigo od delavnice do zaplaške cerkve (dober kilometer) in si podajali strešno kritino. Menda je bila betonska opeka tako kvalitetna, da jo je župnik tudi tržil in z zasluženim denarjem plačeval stroške gradnje nove cerkve.

Štirinajstega oktobra prihodnje leto bomo na Zaplazu torej obhajali stoletnico naše romarske cerkve. Med pripravami na to slovesnost bomo opravili še nekaj del, ki jo bodo močno obogatila. Zadnjo nedeljo v oktobru bo g. škof blagoslovil prenovljen glavni oltar (poleg tega, da bo zaprl sveta vrata in sklenil leto usmiljenja). Kmalu nato bo orglarski mojster začel

sestavljati orgle. Zaigrale naj bi že za letošnji božič. Do bele nedelje 2017 bomo povsem prenovili Marijin stranski oltar. Na ta dan, ko se na Zaplazu začne romarska sezona, bo g. škof msgr. Andrej Glavan blagoslovil nove orgle ter nov Marijin oltar. V tem času pa naj bi Marko Jerman priskrbel novo barvno okno na pročelju (oz. na koru) cerkve.

*Marko Japelj,
rektor svetišča na Zaplazu*

DRUŽBA HČERA KRŠČANSKE LJUBEZNI SV. VINCENCIJA PAVELKEGA – SESTRE USMILJENKE

»Z 'držno' krščansko ljubeznijo k ubogim in najbolj zapuščenim« je bil cilj Vincencija Pavelskega in Ludovike Marillac že v 17. stoletju, ko sta v Franciji odgovorila na duhovno in gmotno revščino svojega časa tako, da sta ustanovila posebno družbo sester, ki niso bile »zaprte« v samostanih kakor druge redovnice s klavzuro, ampak so lahko »prihajale in odhajale« iz svojih hiš pomagat bolnikom in ubogim po njihovih domovih. To je bilo za tisti čas zares nekaj nenavadnega, tveganega, drznega. Takšno pogumno, držno krščansko ljubezen želimo živeti tudi danes. K temu nas spodbuja sam sveti oče papež Frančišek, ko pravi, naj se odpovemo svoji zavarovanosti in udobju, naj se približamo ubogim, ki živijo na obrobjih ter odpremo oči in srce za stiske ljudi okrog nas. Čeprav je zaradi

Sestre v Cerkljah ob Krki

Vse darovane Bogu za službo ubogim

zmanjšane števila sester v zadnjih letih naše poslanstvo skrčeno, želimo tam, kjer smo, z dejanji ljudem razodevati Božje usmiljenje in njegovo ljubezen.

Od osmih skupnosti z devetdesetimi sestrami, ki jih še imamo v Sloveniji, sta kar dve skupnosti v novomeški škofiji: v Cerkljah ob Krki in v Kočevju. V vsaki skupnosti živijo tri sestre, ki tako ali drugače sodelujejo pri župnijskem pastoralnem delu, pomagajo duhovnikom pri gospodinjstvu, ko je potrebno, ter karitativno delajo na terenu. Obiskujejo starejše in osamljene na njihovem

JAGODE NAŠE PASTORALE

Sestre v Kočevju

domu oziroma v domovih za starejše, delajo z romskimi družinami, pomagajo brezdomcem in obrobni.

Prihodnje leto bomo obhajali 400-letnico vincencijanske karizme. Vrhovni predstojniki nas vabijo, da bi se vse veje, ki temeljijo na vincencijanski karizmi (po svetu jih je več kot 400, pri nas pa Misijonska družba-lazaristi, sestre usmiljenke, Marijine sestre, Mednarodno združenje čudodelne svetinje, Marijanska vincencijanska mladina, Vincencijeve konference, Mednarodna ženska karitativna zveza ...) med seboj tesneje povezale in delale za globalizacijo krščanske ljubezni.

»Vse darovane Bogu za službo ubogim« in »Ljubezen Jezusa Kristusa nas vnema« sta naši vodili, ki veljata za vsako sestro do konca življenja – tudi za starejše in bolne, ki ne morejo več opravljati drugega dela, kot da darujejo svojo onemoglost ter molijo za potrebe Cerkve in vsega sveta. In prav v tem je bistvo našega poklica, pri katerem ne gre le za socialno, temveč za duhovno razsežnost.

s. Barbara Šelih, HKL

SKUPNOST CENACOLO V ŠKOCJANU ZAPRLA VRATA

Po dvanajstih letih, odkar je v Škocjanu začela delovati skupnost Cenacolo, je hiša maja 2016 zaprla svoja vrata. V tej skupnosti, ki je bila prepoznavna daleč naokoli, so mnogi fantje, nekdanji odvisniki, našli pot iz sveta drog in raznih drugih oblik zasvojenosti. Novica o odhodu je v okolju njihovega delovanja, v Škocjanu s širšo okolico, marsikoga presenetila in osupnila. Žalost je toliko večja, ker je bila to edina njihova skupnost v Sloveniji.

Skupnost Cenacolo je mednarodno društvo, ki v svojih hišah povezuje mlade odvisnike ne glede na narodnost, jih uči sožitja in jih spremlja na poti iz zasvojenosti. Leta 1983 jo je v Saluzzu v Italiji ustanovila redovnica sestra Elvira Petrozzi. Duhovna komponenta, sveta maša in molitev, je eden izmed stebrov rehabilitacijskega programa.

V Škocjanu je njihova hiša delovala dvanajst let. Vladni organi so leta 2006 izdali dovoljenje za delovanje na območju RS, dve leti pozneje pa je pridobila status humanitarne organizacije. Da so se naselili v Škocjanu, sta jih vodila dva razloga: Ruparjevi so jim dali v najem primeren prostor, domačijo, ki je bila prej opuščena, župnija in domačini pa so jih izjemno lepo in iskreno sprejeli. Duhovniki iz Škocjana so vsa leta izredno prizadevno skrbeli za njihovo duhovno oskrbo. V teh letih je skozi program rehabilitacije šlo več kot 300 fantov iz različnih narodov.

Zakaj zapreti hišo po toliko uspešnih letih? Aleš, eden izmed odgovornih, je za medije

navedel razloge: »Odločitev za zaprtje hiše v Sloveniji, kjer je naenkrat bivalo okrog 15 fantov, je bila premišljena in odgovorna. Tudi tu je bilo vstopov vse manj, predvsem pa se je spremenila struktura ljudi. So bistveno krhkejši kot pred leti, in po dveh ali treh letih bivanja v skupnosti niso sposobni za vodenje hiše. Ta problem je bil tudi v Škocjanu. Zaradi pomanjkanja vstopov ne moremo več slediti karizmi skupnosti in ker ne želimo popuščati v kakovosti, menimo, da je bolje, da je kaka hiša manj,« je povedal Aleš ter omenil še specifiko Slovenije. Majhni smo

in pri nas je kar dosti drugih možnosti zdravljenja odvisnosti, ki so na prvi pogled lažje sprejemljive, manj radikalne ter zahtevne in zato za odvisnika privlačnejše. Potrebni so bili številni pogovori, preden je padla dokončna odločitev.

11. maja 2016 je skupnost pripravila slovo. S sveto mašo, h kateri so prišli številni duhovniki ter prijatelji in sorodniki odvisnikov, so se želeli zahvaliti za vse milosti, ki so jih prejeli v teh letih. Močno jih bodo pogrešali tudi prebivalci Škocjana in okoliških župnij, s katerimi so v letih njihovega bivanja tukaj lepo sodelovali. »Nikoli ne reci nikoli.« Morda pa še pridejo časi, ko se bodo fantje skupnosti Cenacolo vrnili v kraj, kjer so jih ljudje sprejeli in z njimi stkali vezi, ki presegajo časovne okvire. Splošna ugotovitev ob slovesu je bila, da smo se z njihovim bivanjem med nami vsi medsebojno obogatili.

Igor Luzar

JAGODE NAŠE PASTORALE

KAKO NAPREJ PO PRAZNOVANJU 10-LETNICE

Za nami je intenzivno leto praznovanja 10-letnice škofije. Zadnje dejanje je bilo 11. junija osrednje praznovanje v športni dvorani Leona Štuklja v Novem mestu. Septembra pa je sledila še pika na »i« z zahvalnim romanjem treh novih škofij v Rim. Zdaj verjetno res lahko rečemo, da je zunanje praznovanje končano. Dobro pa je ob koncu tako velikega dogodka potegniti črto in reči sklepno besedo.

Osrednja slovesnost v dvorani Leona Štuklja

Vrhunec praznovanja 10-letnice v novomeški škofiji je bil 11. junija 2016 na osrednji slovesnosti v športni dvorani Leona Štuklja v Novem mestu. Na tem praznovanju smo imeli med seboj tudi milostni kip fatimske Marije, ki je romal po Sloveniji. Poleg 250 odraslih in 100 otroških pevcev se je zbralo še okrog 1300 vernikov. S slovesnim sprejemom Marijinega kipa in petimi litanijami Matere Božje smo se pred mašo uglasili v duhovno vzdušje.

Pri somaševanju, ki ga je ob devetih škofih iz Slovenije in Hrvaške ter okrog 60 duhovnikov vodil novomeški škof Andrej Glavan, se je v evharistično zahvalo prelila zahvala za novo škofijo in 10 let prehojene poti. Škof Glavan je v nagovoru spodbudil vse zbrane, da moramo biti kristjani tudi resnični pričevalci v sodobnem svetu, če želimo pozitivno vplivati na evropsko kulturo. Naše delo in molitev naj postavimo pod Marijin plašč. V ta namen je po homiliji skupaj z vsemi navzočimi posvetil našo škofijo Marijinemu Brezmadežnemu Srcu.

Po maši je sledil krajši koncert, ki sta ga s slovenskimi popevkami oblikovala solista Nuša Derenda in Gašper Rifelj. Pod vodstvom prof. Aleša Makovca je dogajanje glasbeno pospremil orkester Slovenske Policije. Navzočnost več županov in županj s področja novomeške škofije je dala čutiti, da je nova škofija večinoma naletela na pozitiven odmev tudi na civilni lokalni ravni.

Slovesnost je v veliki večini obiskovalcev vzbudila lepe vtise ob doživljanju živega in velikega občestva in tudi zaradi vstopanja v sekularni prostor športne dvorane. Prevladovalo je ozračje hvalečnosti za škofijo in vsa lepa doživetja, ki jih v 10 letih ni primanjkovalo. Z veseljem smo se v klepetu zadržali še ob dobrotah, ki so jih pred dvorano ponudile redovnice, aktivni kmečkih žena in dolenski vinogradniki.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

Kako naprej?

Ob vseh velikih srečanjih v naši škofiji v zadnjem letu – spravni dan, srečanje družin, postni dekanjski shodi, srečanje mladih, sklepno praznovanje – in obeh publikacijah – film, zbornik – brez dvoma lahko rečemo, da je bila 10-letnica lepo in doživeto dogajanje, verjetno od vseh treh mladih škofij ravno v naši tudi najbogatejše pripravljeno. Bogu hvala! V Murski Soboti so se odločili za bolj molitven pristop s škofijskim misijonom, ki je trajal vse leto. V Celju pa so dajali prednost molitvi za duhovne poklice. Obe škofiji sta izdali tudi svoje jubilejne zbornike.

Ob koncu leta praznovanja, ki naj bi imelo pastoralni namen, pa se vendarle lahko vprašamo, kaj bomo odnesli s seboj v prihodnost. Ali se je praznovanje končalo z zunanjimi dogodki ali bomo iz njega kot škofija, kot živo občestvo Cerkve potegnili kakšne smernice za naprej? So se v notranjosti tega ali onega oz. celotne skupnosti rodili tudi notranji sadovi, ki bi jih lahko uporabili za

prihodnjo duhovno-pastoralno pot škofije za Gospodom? Ali je praznovanje 10-letnice vsaj delno uresničilo cilj izgrajevanja škofijske skupnosti in večje povezanosti znotraj škofije in ali smo sprejeli kakšen sklep o prihodnjih oblikah pastore mladih, družin in o spravi v naši škofiji? Smo se naučili kakšno koristno stvar o sami organizaciji, delitvi dela in terminskem planu dogodkov? Odgovorov ne bom dajal, ker si mora najprej vsak sam odgovoriti na ta vprašanja. Morda pa ne bi škodilo, če bi tudi skupaj v kakšnem telesu naredili refleksijo, oblikovali nekakšne sklepe in jih skušali peljati naprej.

Janko Pirc

JAGODE NAŠE PASTORALE

DOŽIVLJANJE MAŠNIŠKEGA POSVEČENJA IN NOVE MAŠE

Ko sem po posvečenju in novi maši komu pripovedoval o svojem doživljanju teh dveh velikih dogodkov za moje življenje, sem mu gotovo omenil, kako nekaj posebnega je bilo, ko sem z drugimi sošolci novomašniki med litanijami vseh svetnikov ležal na tleh prezbiterja naše stolnice. In to me je nekako najbolj nagovorilo – ležati na tleh pred Bogom, ob tem, ko so se glasovi vseh zbranih v stolnici združevali z glasovi nebeščanov ob vzdrikih »prosite za nas!«. To me je najbolj pretreslo, ganilo in nagovorilo hkrati. Čeprav je isti obred že med diakonskim posvečenjem, takrat tega nisem tako močno doživljal. Kot da bi mi ob duhovniškem posvečenju Gospod želel dati

še več spodbude in zavedanja, kako veliko poslanstvo mi nalaga, a hkrati daje vedeti, da me tako kot med litanijami želi spremljati v duhovniškem življenju vsak dan skupaj z brati in sestrami ter svetniki in angeli. Sicer pa sem občutil tudi močno povezanost s škofom in sobrati duhovniki, posebej po polaganju rok, pa tudi ob veroizpovedi in podpisu listin ter predvsem v pridigi, kjer smo slišali štiri pomembne spodbude, ko nam je bilo rečeno: »Christus elegit te, gaude!« Kristus te je izbral, veseli se! »Munus tuum grave, aude!« Naloga je težka, ne boj se! »Magna vinea, labora!« Vinograd je velik, zavijaj rokave in delaj! »Labor ne sit frustra, ora!« A da pri delu ne

ŠKOFIJA NOVO MESTO

boš razočaran, skleni roke in moli! V veliko spodbudo pa mi je tudi dejstvo, da smo vsi štirje novomašniki, sošolci, ki smo vstopili v bogoslovje leta 2010 ob beatifikaciji blaženega mučenca Alojzija Grozdeta, gotovo tudi po njegovi priprošnji vztrajali in prišli »do konca«. Čeprav se za nas šele sedaj zares začenja delo v Gospodovem vinogradu.

Tako je bilo v to praznično ozračje po posvečenju vse usmerjeno v zadnje priprave na novo mašo, ki sem jo obhajal 3. julija v domači župnijski cerkvi v Šentjerneju. To pa je bil praznik predvsem za župnijo. Čeprav je v šentjernejski župniji v zadnjem času bilo kar nekaj novih maš in se, hvala Bogu, še obetajo, farani nikakor niso izgubili navdušenja ob pripravah, se še niso »navadili« na novo mašo vsakih nekaj let, ampak so delali s polnimi močmi, kot da bi bila to prva maša po dolgih desetletjih, kot to doživljajo nekatere fare letošnjih novomašnikov. V župniji je bilo pod taktirko g. župnika Antona in ceremoniarja Blaža vse do zadnjega poskrbljeno, da je slovesnost tekla tako, kot mora. Že v soboto smo se zbrali ob sprejemu novomašnika in pozdravu faranov ter sveti maši, ki jo je daroval g. župnik. Nato pa podoknica, ki so jo z dramsko uprizoritvijo in pesmijo simpatično oblikovali pevci in mladi. V nedeljo je bilo dopoldne slovo od doma, ki so ga pripravili domači in vaščani. Za vse so bili kljub dežju lepi, posebni trenutki, polni spominov. Nato se je zvedrilo in je sledila slovesnost nove maše. Sam sem se pri sveti maši počutil zelo sproščeno in umirjeno, kar je bilo popolnoma v nasprotju s pričakovanji, ko sem si predstavljal, da me bo trema še kako dajala. Vendar, ko sem zagledal toliko domačih ljudi, sorodnikov, faranov,

bogoslužnih sodelavcev, sem vedel, da je vse v najlepšem redu. Tudi pogostitev za povabljenе, ki je bila v športni dvorani osnovne šole, je bila ob sproščenem druženju, okrašenem omizju ter dobri hrani in pijači zares prijetna. Poseben vtis pa so name naredile litanije, ki smo jih obhajali v podružnični cerkvi Marijinega rojstva v Šmarju. Spomini so mi uhajali na čas, ko sem kot otrok tu začel ministrirati in se navduševati nad duhovništvom, sedaj pa sem sam kot duhovnik na tem kraju lahko podelil blagoslov z Najsvetejšim. Zvečer smo se na naši domačiji zbrali pri večerji in druženju, petju in plesu ob glasbi, vse pa je povezovalo prijetno in prijateljsko počutje.

Ko sedaj pregledujem fotografije s posvečenja, posebej pa z nove maše, šele vidim, kako veliko ljudi je prišlo, ki so k samemu dogodku nove maše ogromno prispevali, postorili, priskočili na pomoč. Predvsem pa se bolj zavedam, kako velika skrb je bila za domače, g. župnika in ceremoniarja, ki so s potrpežljivostjo in zagnanostjo ob pripravah imeli veliko zaslug, da nam vsem nova maša ostaja v zelo lepem spominu.

Štefan Hosta, novomašnik

JAGODE NAŠE PASTORALE

SVETOVNI DAN MLADIH – KRAKOV 2016

Sam nisem ljubitelj množičnih dogodkov in manifestacij, vendar mi je v tednu od 24. do 31. julija ostalo marsikaj v lepem in nepozabnem spominu. To je bil moj prvi SDM (svetovni dan mladih), katerega sem se udeležil kot duhovnik, za SDM v Madridu leta 2011, ko sem bil še bogoslovec, pa nisem zbral dovolj poguma 😊

In kaj je tako posebnega?

Zbrani smo bili skupaj, v enem mestu, na enem travniku, mladi iz različnih koncev sveta, z različnih celin, držav, jezikov, kultur in narodov.

Ko sem pri uvodni maši v parku Blonia opazoval v vetru vihrati slovenske zastave, sem

v srcu čutil ponos, da imamo svojo državo, svojo zastavo, narod, ki mu pripadamo. Med seboj pa nas je povezovala pripadnost enemu samemu Bogu.

Vsak dan smo mladi iz Slovenije poslušali kateheze škofa Jamnika, ki nas je z zgledi življenja svetih, papeža Janeza Pavla II. in sestre Favstine Kowalske, spodbujal h konkretnim dejanjem usmiljenja.

Kakšno je šele bilo navdušenje ob prihodu papeža Frančiška v Krakov! Prišel nas je opogumiti, da bi usmiljenje, ki ima mladosten obraz, znali živeti tudi v vsakdanjem življenju. Res je bilo nekaj posebnega videti papeža čisto od blizu, prejeti njegov blagoslov, poslušati njegove besede ne le po televiziji, ampak jih slišati v živo ... Spodbudil nas je, da mora biti

ŠKOFIJA NOVO MESTO

v nas mladih vedno želja po rasti; da sanjamo, ustvarjamo, da zremo proti novim obzorjem.

Našo molitev so zaznamovale tudi dežne kaplje, ki pa nas niso motile, ampak so nam prinesle olajšanje v poletni vročini in sopari.

V soboto smo peš romali proti *Campus Misericordiae*. Vigilija je bila res nekaj posebnega – več kot milijon mladih zbranih v popolni tišini in molitvi. Tri zelo močna pričevanja, zlasti Rande, dekleta iz Sirije, ki nam je podelila izkušnjo vojne in trpljenja, so nam dale vedeti, da slediti Jezusu zahteva velik odmerek poguma. Papež nas je opogumil in rekel, “*da Bog pričakuje od nas, Bog hoče nekaj od nas, Bog upa v nas! Bog prihaja, da poruši naše ograje, prihaja, da odpre vrata našega življenja, naših sanj in našega pogleda.*” Nedeljska sveta maša je bila zame prav posebno doživetje – prvič sem somaševal s svetim očetom. Zelo ganljiv trenutek je bil, ko smo peli *Credo* (Vero) – to me je navdajalo z zanosom in veseljem, saj sem ob sebi imel duhovnike in 2,5 milijona mladih iz vseh koncev sveta, združenih v veri v Troedinega Boga. Ta sveta maša je bila praznovanje mladosti in vere! Mladi so dokazali, da lahko živijo v raznolikosti, v dialogu, da imajo pogum, da ne gradijo okoli sebe zidov, ampak mostove. Zdaj pa bo potrebno zbrati še več poguma, da se bomo odpravili čez lužo ... na svidenje leta 2019 na SDM v Panami!

Matej Gnidovec,
kaplan v Kočevju

»GRATIA SUPPONIT NATURAM«

Poletna duhovna obnova novomeških bogoslovcev

Novomeški bogoslovci smo se v začetku avgusta po skoraj mesecu počitnic zbrali z namenom, da bi se nekoliko ustavili, odmaknili in povzpeli na goro Tabor – konkretnije na Žalostno goro pri Mokronogu, kjer bi bili v samoti z Gospodom.

Osrednja misel letošnje poletne duhovne obnove, ki jo je vodil mokronoški župnik in trebanjski dekan g. Klavdijo Peterca, je bila misel iz Sume svetega Tomaža Akvinskega »*Gratia supponit naturam*« (Summ. Theol. I, Q. I, Art. VIII, ad. II).

V prvem delu smo ob premišljevanju božje besede spoznavali najprej svojo človeško naravo – *naturo* –, naše slabosti, talente in individualnosti, s katerimi nas je Bog obdaril. Razmišljali smo o pomenu duhovnikovega značaja, lastnosti v njegovem dušnopastirskem delu in v odnosu do zaupanih mu ljudi.

V drugem delu pa smo se posvetili predvsem milosti – *gratia* –, ki, kakor pravi sloviti Akvinec, naravo dopolni, dovrši – *perfecit*. Ob zgledih svetnikov smo skušali uvideti, kako božja milost že deluje v našem življenju, kolikokrat je ne znamo sprejeti in kolikokrat jo dojemamo preveč samoumevno. »*Če ne*

zajemamo pri oltarju, nimamo kaj ponuditi svetu.» Kot duhovniki bomo morali in moramo že sedaj zajemati in črpati pri oltarju, da bomo imeli kaj ponuditi svetu, da naše besede in naša dela ne bodo prazna; ob enem pa se moramo zavedati, da ni ničesar, kar bi mi sami naredili, pač pa po nas deluje Bog sam, njegova milost, »ki je nevredni dar, nikoli pa zasluženje«.

Kljub samoti in tišini, skupni molitvi brevirja pa je ostalo še vedno precej časa za bratsko druženje in debate. Veseli smo bili obiska letošnjih novomašnikov pa gospoda rektorja mag. Romana Starca in generalnega vikarja prelata Božidarja Metelka. Poromali smo na Mirno, na kraj, kjer je bilo najdeno nestrohnjeno truplo blaženega mučenca Alojzija Grozdeta; ob oltarju smo se srečali tudi z mokronošskimi farani, ki so se nas v teh dneh še posebej spominjali v molitvi pa tudi z domačimi dobrotami. Naposled smo se v prošnji za svetost poklicanih in nove duhovne poklice povzpeli še po »svetih štengah«.

Duhovno obogateni in bratsko opogumljeni smo se po treh dneh zopet vrnili »vsak na svoj kraj«.

Ob tem naj se iskreno zahvalimo gospodu župniku in dekanu Klavdiju Peterci, da je sprejel naše prošnje in za nas vodil duhovno obnovo, Bog lonaj za njegov zgled požrtvovalnega duhovnika in vso gostoljubnost, ki smo je bili v mokronoški fari deležni; gospodu rektorju pa za sladoled in obisk.

Jakob Piletič, bogoslovec 2. letnika

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ZAHVALNO JUBILEJNO ROMANJE V RIM

Tri slovenske mlade škofije jubilanke so se ob letošnjem 10. rojstnem dnevu odpravile v Rim k svetemu očetu Frančišku, da bi se zahvalile za ustanovitev, Bogu pa prinesle romarsko zahvalo za blagoslov v prvih letih življenja. V svetem letu usmiljenja so ob vstopu skozi sveta vrata rimskih bazilik prosile za več usmiljenja in nadaljnjo rast občestva v domovini.

Iz Celja, Murske Sobote in Novega mesta ter drugih krajev teh treh škofij se je 26. septembra zgodaj zjutraj odpravilo na pot skupaj 10 avtobusov, od tega 2 iz novomeške škofije. Približno

petsto romarjev se nas je torej srečevalo pri skupnih slovesnostih in tako je bilo to največje slovensko romanje v Rim v svetem letu. Že prvo popoldne smo imeli skupno sv. mašo v baziliki sv. Pavla zunaj obzidja. Murskosoboški škof Peter Štumpf je z vodenjem bogoslužja in nagovorom tako začel našo štiridnevno romarsko zahvalo. Po maši smo se pozdravili z romarji iz vseh treh škofij in se nato odpravili na večerjo in počitek po različnih prenočiščih.

V torek zjutraj smo stopili skozi sveta vrata v rimski stolnici sv. Janeza v Lateranu, molili

smo pri svetih stopnicah, nato pa smo si čez dan deloma peš deloma iz avtobusa ogledovali glavne znamenitosti antičnega Rima. Ob 17. uri je bila skupna sv. maša, tokrat v baziliki Marije Velike, kjer je somaševanje v slovenščini vodil nekdanji apostolski nuncij v RS, danes kardinal Santos Abril y Castello. Pokazal je veliko veselje ob srečanju in povedal, da večkrat misli na Slovenijo in Slovence. Nove škofije so bile namreč ustanovljene v času, ko je bil nuncij v Sloveniji in je zato prispeval k njihovi ustanovitvi. V nagovoru nas je novomeški škof Andrej Glavan spodbudil, da bi bili podobni Mariji, Materi Cerkve.

V sredo zjutraj smo se udeležili papeževe splošne avdiencie na trgu sv. Petra. Po katehezi papeža Frančiška o Božjem usmiljenju do grešnikov smo se razveselili, ko je na koncu osebno pozdravil tudi našo slovensko skupino.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Ponosni smo bili, ko smo spremljali, kako so mu naši trije škofje ordinariji stisnili roko in mu izrazili našo hvaležnost. Zanimivo je, da je bil pri avdienci navzoč tudi kmetijski minister Dejan Židan, ki je v Rimu predstavljal pobudo za razglasitev svetovnega dneva čebel. Takoj po avdienci smo vstopili v baziliko sv. Petra, kjer smo imeli sv. mašo pri oltarju katedre. Somaševanje je vodil kardinal Franc Rode. V nagovoru nas je spodbudil, da bi si prizadevali za novo evangelizacijo in molili za pomlad vere v naši domovini. Po lepih vtisih s srečanja s svetim očetom in maše v baziliki nam je popoldne prijal sprehod po glavnih rimskih trgih.

V četrtek zjutraj smo se odpravili proti Assisiju, kjer smo ob grobu sv. Frančiška še enkrat izročili celotno romanje in vse osebne namene v Božje roke. Somaševanje je tokrat vodil celjski škof Stanislav Lipovšek, ki je v navdušenem nagovoru še enkrat povzel potek romanja in se zahvalil za nove tri škofje. Po obisku še drugih svetih krajev v Assisiju in prostem času smo se odpravili na pot proti domu in v noči na petek tudi varno prispeli.

Bogu hvala za prejete milosti in da je vse lepo tako lepo teklo. Zaradi vsega doživetega je bilo tudi počutje med romarji odlično. Na koncu lahko rečemo le: Bogu hvala.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

MARIJA, OKNO UPANJA

Marija je vse od svojega romanja k teti Elizabeti naprej navzoča med nami. V številnih župnijah je močno utrdila upanje in zaupanje v svojo pomoč. V naslednjih pričevanjih je opisano, kakšen pogled nam Marija ustvari, ko gledamo skozi njeno okno upanja.

Župnija Mirna Peč

Tudi v župniji Mirna Peč je bilo začutiti in celo videti, da imamo Romarici iz Fatime veliko povedati. Toda Marija kot dobra mati vedno naredi še več. Iz naših osebnih srečanj je spletla naše srečanje v občestvu bratov in sester, ko so se sprevodu do karmeličanskega samostana pridružila vsa domača društva. Marija je vedela, da je to potrebno zopet začutiti, da lahko na novo zahrepenimo po vsakdanjem tkanju trdnejših medsebojnih vezi. Slovo od kipa ni bilo težko, saj smo v srcu začutili, da Marija ostaja z nami, kakor je vedno bila.

Darja Kastelic

Župnija Kapitelj

Na sprejem milostne podobe fatimske Marije smo se v stolni župniji pripravljali z obhajanjem prvih petih sobot in romanjem skozi sveta vrata. Med sveto mašo je župnik posvetil celotno župnijo Mariji. Marija nas je zbrala skupaj, prihitei smo k njej. Njen mili pogled nas spremlja. Marija hoče s svojim obiskom doseči, da bi njenemu Sinu odprli in ga povabili, naj vstopi in za zmeraj ostane v naših srcih. Ona je Mati, ki skrbi za svoje otroke, to je naš duhovni napredek, naša svetost in rast Božjega kraljestva na zemlji. Hvala Ti, Mati, za obisk in za Tvoje ljubeče Srce.

Ivanka Grešak

Župnija Žužemberk

Mariji izročam svoje življenje, delo, veselje in težave. Tudi pred kip fatimske Marije sem prišla z zahvalami, predvsem pa s prošnjo. Zahvalila sem se za sinov pogum, voljo in vero, obenem pa jo prosila za njegovo ozdravljenje, če je takšna božja volja. Zaupati je potrebno, sprejemati pa tudi božjo voljo.

Marjeta Zupančič

Posebna milost je bilo srečanje z Marijo iz Fatime. Že ob pogledu na Marijin kip me je obdajalo neko nevidno veselje. Ob dotiku njenega plašča pa me je obdal blaženi mir, ki se težko opiše z besedami. Slovo od Marije je bilo zelo ganljivo.

Andreja Šenica

Župnija Črnomelj

Ob milostnem kipu sem doživela posebno srečanje, ki je ostalo globoko v meni in ga želim podeliti z vami. Ko smo s farani pričakali Marijo, so moje lice preplavile solze, ki so kar tekle. To je bil zame izjemen in poseben trenutek srečanja z Marijo. Dotaknila se je mojega srca, čeprav je s telesnimi očmi nisem videla. V srcu sem začutila, da je ob milostnem kipu živo navzoča. Obhajanje petih prvih sobot mi je prineslo poglobitev vere ter novo ljubezen in veselje do molitve rožnega venca. Marija

JAGODE NAŠE PASTORALE

je s svojim prihodom prenovila moje srce in ga odprla za njena sporočila, da bi jih živila z vsem svojim srcem. Marija, hvala ti za vse dotike in milosti, za vse, kar delaš v naših srcih!

Rebeka Brklje

Župnija Stopiče

Kip Marije romarice iz Fatime smo sprejeli pred kapelico v bližini cerkve. Nekaj otrok je pred Marijo potresalo cvetje. Pospremili smo jo v cerkev, kjer so jo postavili na tak prostor, da se je kipa vsak lahko dotaknil. To je bilo eno najlepših doživetij. Za čas Marijinega bivanja v naši cerkvi smo pripravili razpored nočnega bedenja, vendar je bilo vso noč v cerkvi več vernikov, kot smo se dogovorili. Vso noč smo izmenjaje prepevali in molili ali pa smo Marijo počastili s tišino.

Irena Fišter

Župnija Sveti Lenart

Fatimsko Marijo smo postavili na častno mesto in izpostavili Najsvetejše. Orosilo se je marsikatero oko vernikov od veselja in vzhičenja, da smo tudi v naši župniji deležni Marijinega obiska. Po celonočnem češčenju in sveti maši se je Marija poslovila in nadaljevala pot na slovesnost ob 10. obletnici naše škofije. Močno me je nagovorila navzočnost fatimske Marije tukaj pri nas, kajti vem, da sama ne bi mogla obiskati Fatime na Portugalskem. Hvala, Marija, za toliko pozornosti in priprošenj za vsakega izmed nas!

Amalija Lukšič

Župnija Vavta vas

Nebeška Mati je resnično poskrbela, da je bila živo navzoča v naši župniji. Nebeška Mati se je še dodatno potrudila in približala vsakemu, ki jo je iskreno počastil v obredu po sveti maši. Težko je bilo zatajiti doživete božje dotike, ki smo jih bili deležni številni verniki. Zato je bilo ganljivo tudi slovo v trenutku, ko je milostni kip zapustil našo župnijo. Ni bilo lahko zapustiti kraja doživljanja božje bližine in oditi domov, vendar nebeška Mati zna poskrbeti, da v tem duhu nadaljujemo korake naše življenjske poti.

Miha Blažič

Marija je v naši škofiji poleg teh odstrla še veliko lepih pogledov skozi njeno okno. Skupaj jo prosimo, naj nam pomaga odpreti vsa tista okna, ki so še zaprta pred Ljubeznijo, ki nikoli ne mine.

Zbrala Jožica in Marijan Juch

RELIKVIJE BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA V FATIMI

Ko je 1. januarja 1943 na Mirni šel mučeniški smrti naproti, je v skromni prtljagi s seboj nosil tudi podobice Matere božje iz Fatime, da bi z njimi v svojem domačem kraju širil pobožnost prvih sobot. Župnije v Sloveniji je od 13. maja do 13. oktobra letos obiskoval kip fatimske Marije. V znamenje hvaležnosti je slovenska Cerkev podarila fatinskemu svetišču sliko našega prvega mučenca blaženega Alojzija Grozdeteta z njegovimi relikvijami, vdelanimi v okvir slike. Sliko blaženega je naslikal akademski slikar Tomaž Perko, pozlačen okvir z relikvijami pa je izdelal restavrator Miha Legan. V Fatimi sta jo 18. oktobra med večernim bogoslužjem v kapeli prikazovanj izročila rektorju svetišča nadškof Alojzij Cvikel in voditelj odbora posvečenih

JMS dr. Alojzij Snoj, sta s skupino slovenskih romarjev na povratku v Fatimo pospremila Marijin kip.

Izročitev relikvij in slike blaženega Alojzija Grozdeteta svetišču v Fatimi, oktober 2016

JAGODE NAŠE PASTORALE

SREČANJE S ŠKOFOM PRED ZAČETKOM NOVEGA PASTORALNEGA LETA

Zelo različna imena lahko damo srečanju, na katerem konec avgusta ali v začetku septembra svoje duhovnike že vse od nastanka naše škofije zbere naš škof Andrej.

Lepa udeležba običajno skoraj vseh duhovnikov priča, da je zamisel o takem srečanju bila zelo na mestu. Duhovniki se kljub različnim obveznostim vendarle radi srečamo drug z drugim in s svojim škofom. Hvaležni smo za gostoljubnost in dobro postrežbo, za katero poskrbi g. ekonom s sodelavci. Čeprav je za nekatere vožnja do Leničevega doma in še prej v eno od župnij blizu le-tega lahko precej dolga, se nihče nad tem preveč ne pritožuje. Prav letos smo se tako zbrali na najbolj oddaljeni župniji Velika Dolina. Mnogi duhovniki so priznali, da so ta kraj obiskali prvič v življenju. Verjetno je takih manj poznanih župnij v naši škofiji še nekaj. Verjetno je tudi zato bila letos pogostejše kot sicer na srečanju izrečena misel: »Kaj pa če bi bil ta naš piknik vsako leto drugje, v drugi dekaniji?« Predlog, ki je verjetno vreden tehtnega razmisleka. A naj bo končni sklep po tem razmišljanju kakršen koli, duhovniki bomo še vedno radi prišli skupaj. Ob izvirnih idejah za skupno preživljanje časa po kosilu se bomo tudi v prihodnje skupaj zadržali dlje kot običajno in se vsako leto raje vračali. Če bomo ob tem na srečanju našli našega g. škofa še bolj veselega kot doslej, pa še toliko raje.

Damjan Štih, Kočevje

PRVI KATEHETSKE PASTORALNE DNE V NAŠI ŠKOFIJI

V soboto, 7. 1. 2017, bo v Baragovem zavodu (kapela v 1. nadstropju) škofijsko srečanje naših katehistov in katehistinj.

Duhovniki, ki tudi sami poučujete verouk, lepo vabljeni, da se z vsemi svojimi sodelavci – katehisti in katehistinjami – udeležite katehetskega pastoralnega dne.

Program

8.30 – zbiranje

9.00 – **pozdrav škofa Andreja Glavana**

9.15 – pogovor in predavanje

Kako ukrepati ob nasilju in nemiru v razredu?

(Melita Vegelj Zagorc)

10.30 – malica

10.50 – **predstavitev starejših in**

novejših učbenikov

ter njihove uporabnosti

(Janez Žakelj)

11.00 – **predstavitev katehetskih gradiv, ki so jih skozi leta pripravile sestre notredamke**

– veroučni kotichek (s. Alenka Žibert)

12.00 – sklep

Srečanje bo spremljala razstava raznovrstnih slovenskih katekizmov (učbenikov) za verouk in zasebnih katehetskih gradiv, ki so jih tekom učenja pripravile nekatere katehistinje in katehisti. Možna bo tudi izmenjava gradiv.

Da bi skupaj spodbujali drug drugega, vabljeni na srečanje.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

VABILO V MOLITVENO ZVEZO ZA USPEH OZNANJEVANJA

V nedeljo, 25. septembra 2016, je bila na trgu sv. Petra v Rimu sv. maša papeža Frančiška ob sklepu jubilejnega romanja okrog 15.000 katehistov in katehistin z vsega sveta. Iz Slovenije se ga je udeležilo 35 katehistin in katehistov pod vodstvom nadškofa Marjana Turnška. Po sveti maši se je papež osebno srečal s predstavniki posameznih narodov. V imenu slovenskih katehistin in katehistov mu je s. Brigita Zelič izročila podobo Slovenije z molitveno kartico z njegovim imenom kot simbolom molitvene povezanosti s slovenskimi katehetskimi sodelavci.

Oznanjevalec evangelija naj prinaša veselje, naj gleda onkraj zla in nesoglasij ter naj razvija občutljivost za konkretne stiske in potrebe sodobnega sveta. Kljub temu pa v velikem poslanstvu oznanjevanja pogosto čutijo nemoč. Zato slovenske katehistine in katehisti prosijo za podporo v molitvi z naslednjimi nameni:

- da bi zmogli dobro izpolnjevati svoje poslanstvo,
- da bi bili pripravljeni med seboj vedno bolj sodelovati,
- da bi rasli v pripravljenosti za trajno usposabljanje,
- da bi se na vsako uro kateheze odgovorno pripravljali,
- da se ne bi bali stika s starši veroučencev, temveč iskali poti do njih,
- da bi močnejše verjeli v moč molitve,
- da bi v oznanjevanju bili dovzetni za nove pobude,
- da bi v župnijah spodbujali povezanost z župnikom in med župljani,
- da bi župniki rasli v odprtosti za glas katehistin in katehistov,
- da bi redno zaposleni v katehezi primerno uredili svoj status,
- da bi Gospod pridruževal mnogo novih delavcev v svojem vinogradu,
- da bi se po našem oznanjevanju Božje kraljestvo utrjevalo v vernih in doseglo mnoge, ki Boga še ne poznajo.

Teh dvanajst želja in prošenj naj se spremeni v dvanajst svetlih zvezd Marijine krone, ki bo pričala o moči naše molitve in Materine priprošnje.

V Združenju molitvene naveze za uspeh našega oznanjevanja Kristusa je trenutno že okoli 170 članov. Član Združenja povezanih v molitvi za blagoslov katehetskemu poslanstvu lahko postane kdorkoli, ki čuti, da je to poslanstvo pomembno in da ga lahko podpre vsaj z molitvijo. Za članstvo ni nobene vnaprej predpisane vsakdanje molitve, saj je molitev preprostega spontanega vzdihljaja vsem dobro znana. Vsak član bo prejel svojo poimensko molitveno kartico v spodbudo in zahvalo.

Prijave za članstvo v molitveni navezi zbirajo na naslovu: brigita.zelic@ognjisce.si ali slovenski.katehetski.urad@gmail.com

JAGODE NAŠE PASTORALE

**MAŠA V ČAST
1700-LETNICE
ROJSTVA
SV. MARTINA
TOURSKEGA**

**STOLNA CERKEV
SV. NIKOLAJA V NOVEM MESTU
13. NOVEMBER 2016, OB 9H.**

MEŠANI PEVSKI ZBOR MEZZOFORTE iz NOVEGA MESTA

JERNEJ FABIJAN, ORGANIST

BARBARA LOTRIČ, STOLNA DIRIGENTKA

MAŠA V ČAST SV. MARTINU TOURSKEM ZA MEŠANI ZBOR IN ORGLE

KRSTNA IZVEDBA, DELO SKLADATELJA DAMIJANA MOČNIKA.

LEPO VABLJENI!

MAŠO JE NA NATEČAJU IZBRALA MEDNARODNA STROKOVNA KOMISIJA PO NAROČILU KULTURNEGA DRUŠTVA EVROPSKI KULTURNI CENTER SV. MARTIN TOURSKI – SLOVENIJA, KI JE TUDI POVABILA VSE STOLNE ZBORE V SLOVENIJI, DA NA LETOŠNJO MARTINOVO NEDELJO MAŠO HKRATI KRSTNO IZVEDEJO PRI SLOVESNIH BOGOSLUŽJIH V ČAST SV. MARTINU.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

NAPOVEDNIK

Oktober

28. 10. Dobrodelni koncert ŽK Črnomelj, ob 19.00 v Kulturnem domu Črnomelj
 30. 10. Sklep svetega leta usmiljenja in blagoslov obnovljenega velikega Marijinega oltarja na Zaplazu ob 15.00

November

1. 11. Maša in molitev za pokojne na novem pokopališču v Srebrničah ob 14.00
 6. 11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15.00
 13. 11. Maša v čast sv. Martina v stolnici ob 9.00
 13. – 16. 11. Duhovniški dnevi – izobraževanje v Strunjanu za duhovnike
 16. 11. Priprava na krst v Baragovem zavodu ob 19.00
 18. 11. Začetek priprave na zakon v Baragovem zavodu ob 17.00
 20. 11. Kristus Kralj – sklep svetega leta usmiljenja s škofovo mašo ob 9.00 v stolnici
 20. 11. Popoldne srečanja ŽPS po dekanijah
 20. – 27. 11. Teden Karitas
 23. 11. Seja dekanov ob 9.00 v sejni sobi v pritličju na ordinariatu
 25. 11. Predavanje g. Janka Krištofa: Njegovo obličje – Baragov zavod ob 19.00
 26. 11. Glasbeno dogajanje: Stična diha v Baragovem zavodu ob 16.30

December

4. 12. Miklavževa nedelja, škofova maša v stolnici in podelitev Svetih pisem katehumenom ob 9.00
 4. 12. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15.00
 9. – 10. 12. Duhovna obnova za katehistinje in katehiste, Zavod Friderika I. Baraga: v petek ob 17.00, v soboto do 17.00
 25. 12. Slovesna polnočna in dopoldanska škofova maša ob 10.30 v stolnici
 26. 12. Maša za domovino v stolnici ob 9.00

Leto 2017 – Januar

6. 1. Podelitev akolitata bogoslovcema v stolnici ob 18.00
 7. 1. Škofijski katehetski dan od 9.00 do 12.30
 18. – 25. 1. Molitvena osmina za edinstvo kristjanov

Februar

2. 2. Dan posvečenega življenja
 V februarju Nikodemovi večeri

JAGODE NAŠE PASTORALE

DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Junij 2016

- 4. 6. je vodil obletno spravno mašo v Kočevskem Rogu.
- 5. 6. je podelil zakrament sv. birme 35 birmancem v Župniji Sv. Križ - Podbočje.
- 6. 6. je sodeloval na skupni seji SŠK s predstavniki TEOF v Ljubljani.
- 7. 6. se je udeležil srečanja s kardinalom Beniaminom Stello, prefektom kongregacije za duhovnike, na apostolski nunciatu v Ljubljani.
- 8. 6. se je udeležil vseslovenskega dneva duhovniškega posvečenja v cerkvi Marije, Matere usmiljenja v Mariboru, ki ga je vodil kardinal Stella.
- 11. 6. je vodil osrednjo slovesnost praznovanja 10-letnice škofije v športni dvorani Leona Štuklja v Novem mestu.
- 12. 6. je podelil zakrament sv. birme 21 birmancem v župniji Dragatuš.
- 13. 6. je vodil slovesen sprejem kipa fatimske Marije v Metliki.
- 18. 6. je vodil sejo ŠPS v Novem mestu.
- 19. 6. je posvetil nov daritveni oltar v župnijski cerkvi v Prečni. Popoldne je skupaj z duhovniki jubilanti iz naše škofije obhajal njihove obletnice posvečenja na Zaplazu.
- 22. 6. je vodil dan duhovnih vaj za bodoče diakone v Olimju.
- 24. 6. je v ljubljanski stolnici vodil somaševanje škofov in duhovnikov ob slovenskem dnevu državnosti ter se nato udeležil slavnostne seje v državnem zboru in osrednje proslave ob 25-letnici samostojnosti Slovenije.
- 25. 6. je v novomeški stolnici posvetil štiri novomašnike: Boštjana Goriška, Mateja Gnidovca, Štefana Hosta in Romana Ivanetiča.
- 26. 6. je pri podružnici v Budganci vasi, župnija Žužemberk, posvetil nov zvon na čast bl. Antoniji Fabijan. Popoldne se je v Ajdovcu udeležil novomašnega kosila Boštjana Goriška.
- 28. 6. se je udeležil sv. maše v ljubljanski stolnici ob obletnici izvolitve papeža Franciška.
- 29. 6. je v domu starejših duhovnikov Mane nobiscum v Ljubljani vodil somaševanje ob zlatega mašniškem jubileju prelata Martina Špringerja. Zvečer je v Črnomlju vodil sklep celodnevnega češčenja.
- 30. 6. je sodeloval na tiskovni konferenci ob predstavitvi apostolske spodbude Radost ljubezni papeža Franciška o družini v Ljubljani.

Julij 2016

- 3. 6. se je udeležil novomašnega kosila pri novomašnikih Štefanu Hosti v Šentjerneju in Romanu Ivanetiču v Semiču.
- 10. 6. se je udeležil novomašnega kosila pri novomašniku Mateju Gnidovcu v Žužemberku. Popoldne je krstil desetega otroka družine Koprivc na Mirni.
- 15. 6. je obiskal osnovnošolce iz avstrijske Koroške ob koncu jezikovnih počitnic v osnovni šoli v Šmarjeti.

30. 6. je vodil slovesnost trojnega zlatega jubileja redovnih zaobljub sester de Notre Dame na Cankarjevi ulici v Novem mestu, med njimi tudi s. Lidije, ki deluje na škofiji.

Avgust 2016

- Od 1. do 11. 8. se je udeležil vsakoletnega srečanja škofov, povezanih z gibanjem Fokolarov, ki je bilo tokrat v Bragi, od koder so škofje obiskali tudi Fatimo.
14. 8. je umestil novega župnika g. Miloša Koširja v Dobrniču.
15. 8. je umestil novega župnika g. Jožeta Pibernika v Trebnjem. Nato je na Zaplazu vodil slovesno somaševanje ob prazniku Marijinega vnebovzeta.
17. 8. je na obisk sprejel novega dekana Fakultete za poslovne vede pri Katoliškem inštitutu v Ljubljani dr. Zorana Vaupota.
19. 8. se je udeležil proslave ob občinskem prazniku občine Kostanjevica v nekdanjem kostenjeviškem cistercijskem samostanu.
26. 8. je na obisk sprejel ameriškega pričevalca Dona Turbitta, ki je v okviru Katoliške karizmatične prenovе oznanjal po Sloveniji.
27. 8. je vodil vsakoletno škofijsko romanje bolnikov starejših in invalidov na Zaplaz.
31. 8. je vodil vsakoletno rekoalekcijsko duhovnikov iz škofije pred novim pastoralnim letom.

September 2016

7. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja s temo družine v Baragovem zavodu.
8. in 9. 9. se je udeležil srečanja predstavnikov škofovskih konferenc srednje in vzhodne Evrope v Bratislavi.
10. 9. je vodil somaševanje in se srečal z ministranti ob molitvenem dnevu za duhovne poklice na Zaplazu.
11. 9. je ob vodenju somaševanja na prireditvi Straška jesen v Straži pri Novem mestu posvetil nov zvon za podružnico sv. Tomaža v Straži.
16. 8. je sprejel obisk svojega sošolca Janeza Mihelčiča DJ, ki je bil 1. avgusta imenovan za apostolskega administratorja v Kirgiziji.
18. 9. je blagoslovil obnovljeni oltar sv. Križa v podružnici v Zgornjih Kamencah v župniji Novo mesto - sv. Janez. Popoldne je na Rakovniku v Ljubljani vodil somaševanje ob nedelji svetniških kandidatov ljubljanske metropolije.
24. 9. je v Trebnjem podelil zakrament sv. birme 48 birmancem. Popoldne je vodil somaševanje ob slovenskem romanju zdravstvenih delavcev na Krko, k zavetnikom zdravnikov sv. Kozmu in Damijanu.

Od 26. do 29. 9. je vodil zahvalno jubilejno romanje treh mladih slovenskih škofij v Rim in Assisi ob 10. obletnici ustanovitve in svetem letu usmiljenja.

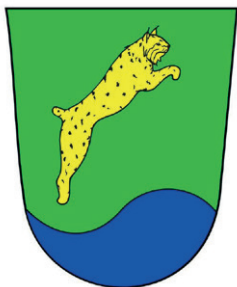
Oktober 2016

2. 10. je podelil zakrament sv. birme 48 birmancem v župniji Šentjernej.
3. 10. je gostil in vodil sejo SŠK v Novem mestu.
4. 10. se je udeležil kosila in pogovora ob letni duhovni obnovi vojaškega vikariata na Pokljuki.

JAGODE NAŠE PASTORALE

- Od 6. do 9. 10. se je udeležil letnega plenarnega zasedanja Sveta evropskih škofovskih konferenc (CCEE) v kneževini Monako.
12. 10. je vodil sejo Duhovniškega sveta na škofiji v Novem mestu.
13. 10. je maševal v Domu starejših občanov v Leskovcu pri Krškem.
14. 10. se je udeležil proslave ob 130-letnici kmetijske šole Grm v Novem mestu, na kateri je bil slavnostni govornik predsednik republike g. Borut Pahor. Zvečer je maševal za udeležence seminarja Karitas pri sv. Jožefu v Celju.
15. 10. se je udeležil dogodka Prebudimo Slovenijo na Otočcu pri Novem mestu.
16. 10. je blagoslovil obnovljeno cerkev v Bušči vasi, župnija Sv. Križ - Podbočje
17. 10. se je udeležil koncerta orkestra Slovenske vojske v Cankarjevem domu v Ljubljani.
22. 10. je vodil sejo ŠPS na škofiji.

Praznovanje 10. obletnice novomeške škofije so med drugimi objavljenimi sponzorji podprli tudi:

ELMEKS D.O.O.
ELEKTROINSTALACIJE IN PROJEKTIRANJE

ŠEGOVA ULICA 116, SI-8000 NOVO MESTO
T | +386 (0)820 50 811
E | INFO@ELMEKS.SI
ID ZA DDV: SI14206536

Občina Žužemberk

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KAZALO

UVODNIK	1
PASTORALNI TEČAJ 2016	2
RADOST LJUBEZNI – PRILOŽNOST ZA RAST ZAKONCEV	3
RAZMIŠLJANJE LAIŠKE KATEHISTINJE OB PASTORALNEM TEČAJU	4
MOJA IZKUŠNJA LETA USMILJENJA	6
ŠKOFIJSKI PASTORALNI SVET, KAKŠEN NAMEN IMA IN KDO GA SESTAVLJA	8
DIVAN ZAMENJATI ZA PAR ČEVLJEV	10
JUBILEJNI DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU 2016	12
PROGRAM DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU:	13
MINISTRANT – JEZUSOV POMOČNIK	14
100. OBLETNICA POSVETITVE	
CERKVE NA ZAPLAZU	16
DRUŽBA HČERA KRŠČANSKE LJUBEZNI	
SV. VINCENCIJA PAVELSKEGA – SESTRE USMILJENKE	18
SKUPNOST CENACOLO V ŠKOCJANU ZAPRLA VRATA	20
KAKO NAPREJ PO PRAZNOVANJU 10-LETNICE	21
DOŽIVLJANJE MAŠNIŠKEGA POSVEČENJA IN NOVE MAŠE	23
SVETOVNI DAN MLADIH – KRAKOV 2016	25
»GRATIA SUPPONIT NATURAM«	26
ZAHVALNO JUBILEJNO ROMANJE V RIM	28
MARIJA, OKNO UPANJA	30
RELIKVIJE BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA V FATIMI	32
SREČANJE S ŠKOFOM PRED ZAČETKOM NOVEGA PASTORALNEGA LETA	33
PRVI KATEHETSKI PASTORALNI DAN V NAŠI ŠKOFIJI	33
VABILO V MOLITVENO ZVEZO ZA USPEH OZNANJEVANJA	34
NAPOVEDNIK	36
DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	37

Jagode naše pastore, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: Igor Luzar; Tehnični urednik: Janko Pirc;

Naslovnica: Sveta vrata, Zaplaz

Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE